

DARRERA HORA

Pical de la sessió del Congrés :: Les conseqüències de la carta del general Aguilera

Avui se signarà la cessantia del president del Consell Suprem de Guerra i Marina
El Consell del Tribunal Suprem presentarà el suplicatori al Senat

(Continua la Sessió)

Advertència a que aquest termini de vint dies és màxim i si la Comissió ho entén oportú pot ampliar aquest termini. El Govern ha de comprometre's a obrir les Corts en el moment en que la Comissió li digui que és fets els estudis necessaris. (Es repeteixen els rumors i alguns diputats de la majoria aplaudixen.)

El PRESIDENT.—Es va a preguntar si es pren en consideració la proposició.

El senyor CIERVA desitja parlar.

El PRESIDENT li adverteix que en aquest moment no cap entaular debat, puix el Reglament ho prohibeix. Quan s'hagi pres en consideració la proposició podrà discutir-se amb tota amplitud.

El senyor CIERVA. Doncs que se'm permeti parlar per explicar el meu vot.

El PRESIDENT. Si S. S. invoca aquest dret li concediré la paraula però fixi's que res es resoldrà amb això, puix després s'ha de discutir amb tota amplitud la proposició, inclús ampliant els límits si així es desitja.

El senyor CIERVA. Però és que li va a prendre en consideració aquesta proposició sense explicar el seu significat? (Protestes de la majoria.)

El PRESIDENT li explica que significa la presa en consideració, per a que no s'alarmi, i insisteix en què un cop completat aquest tràmit immediatament tractarà la proposició en tota amplitud.

El senyor CIERVA es dona per satisfet i s'asseu.

Queda presa en consideració la proposició.

S'acorda que es discuteixi de seguida, presidint el tràmit de què passi a les comissions per al seu informe.

El senyor CIERVA fa ús de la paraula.

Manifesta que està tan interessat com el que més en què s'acabara tot, i afegeix que ja no té cap altra cosa que dir.

Recorda que el Govern de l'any passat, després de l'assassinat de Melilla, i prova d'atenció a la premsa, on s'havia estat atacant el Govern i només dels suposats culpables.

Recorda que el Govern de l'any passat, després de l'assassinat de Melilla, i prova d'atenció a la premsa, on s'havia estat atacant el Govern i només dels suposats culpables.

Vingué l'expedient al Congrés perquè aquest el demanés, però vingué sense pàrroca del Govern. Es nomena una Comissió, es dictamina i hagué de donar la llei per derogar-se a la Comissió política. Que consti als historials si això és per justícia.

El senyor OTEYSA. Que consti als historials si això és per justícia.

El senyor CIERVA. Als que vingué el Govern a dir que s'acabava tot, i afegeix que ja no té cap altra cosa que dir.

Recorda que el Govern de l'any passat, després de l'assassinat de Melilla, i prova d'atenció a la premsa, on s'havia estat atacant el Govern i només dels suposats culpables.

Recorda que el Govern de l'any passat, després de l'assassinat de Melilla, i prova d'atenció a la premsa, on s'havia estat atacant el Govern i només dels suposats culpables.

Recorda que el Govern de l'any passat, després de l'assassinat de Melilla, i prova d'atenció a la premsa, on s'havia estat atacant el Govern i només dels suposats culpables.

Recorda que el Govern de l'any passat, després de l'assassinat de Melilla, i prova d'atenció a la premsa, on s'havia estat atacant el Govern i només dels suposats culpables.

Recorda que el Govern de l'any passat, després de l'assassinat de Melilla, i prova d'atenció a la premsa, on s'havia estat atacant el Govern i només dels suposats culpables.

Recorda que el Govern de l'any passat, després de l'assassinat de Melilla, i prova d'atenció a la premsa, on s'havia estat atacant el Govern i només dels suposats culpables.

litats. Teniu un vici polític d'origen. Havia aprofitat una gran desgràcia nacional per pujar al poder (Protestes i neguites a la majoria.)

Ena diu l'Alcalde Valdes que l'expedient Picasso no és prou i proposa una Comissió que estudiés documents i dades per acusar si hi ha molts. I el Govern, què? No ha vingut el Govern per acusar? Què féu? De Pilats? (Rialles.)

Vosaltres, que perquè En Cambó presentà una proposició acusadora en prement una altra contra En Maura, us plugué de braços? Per què no formuleu vosaltres una proposició després de tanta anàlisi i d'haver posat en llibertat del Rei el propi?

Es parla de revolució i carinyament se'm fa. (El senyor OTEYSA interromp.)

El senyor CIERVA diu que va a recul·lar l'interrogatori, i el PRESIDENT el convida a què es dirigeixi a la Cambra.

El senyor CIERVA.—Es que m'interessa conèixer l'opinió dels seus amics d'aquí.

El PRESIDENT.—Per mi no hi ha amics. Aquí tots ho són.

El senyor CIERVA.—Però alguns ho són de Mequides Alvarez.

El PRESIDENT.—Aquí no actua don Mequides Alvarez, sinó el representant de la Cambra. Quan S. S. vulgui discutir la meua vida pot fer-ho i jo em defensaré si cal perquè sempre em considero molt honorat i digno.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

El senyor CIERVA segueix insistint que el Govern hauria de portar la seva potència, i aleshores es podria nomenar una comissió per examinar la meua vida i si cal, per a que es dirigís a la Cambra.

la qual el Govern no pot intervenir, com digué M. Clemenceau. El Govern, doncs, no pot formular cap peticció, sinó que ha de deixar-ne la iniciativa al Parlament.

Nosaltres no tenim obligació de continuar el debat en les condicions en que el deixarem les Corts anteriors. Dèiem aleshores que portar al Senat les resultants de l'expedient Picasso era la impunitat i ho sostenim, però no erem infallibles i deiem que si el Congrés considerava que aquest expedient bastava (amb tot i mancar una figura de delictiu), per fer l'acusació i portar-la al Senat, també creïem que es podia fer extensiva l'actuació al Govern del senyor Maura perquè en el mateix cas es trobava aquest que el del senyor Alledre Salazar.

Però aquelles Corts terminaren; l'expedient Picasso fou tornat al Consell Suprem de Guerra i Marina i el Parlament no es pronuncià en cap sentit.

L'estat de consciència de l'opinió, quin és? Creu que han d'exigir-se responsabilitats polítiques? Si? Doncs en aquest cas, hem de dir-li al país que ja està esgotat l'expedient Picasso i que no es pot donar satisfacció a l'anhel nacional? En aquest cas, la riallada s'oirà a tota la nació.

Nosaltres no podem respondre això. Havíem de donar un andament legal a aquestes anàlisis del país, i així ho hem dit al Monarca.

Està bé que En Cierva, amb la seva habilitat de polemista, digui a les esquerres certes coses, però no que aquestes se les creguin, perquè això és un afalac per a l'impunitat. (Aplaudiments a la majoria.)

El senyor BESTEIRO. Vingué a dir quin és el nostre criteri per tal com ho ha estat ben interpretat pel Sr. CIERVA.

El senyor CIERVA. No crec que hi hagi cap complicació en què el Govern demanés una proposició i s'estudiés de seguida. El que no es pot fer és nomenar una comissió sense una potència prèvia del Govern. Si creu que ho delinqüent, dic-me per què. Aquí estem esperant que feu amb nosaltres el mateix que feu amb altres.

El senyor MUGA. S. S. pel que es veu, regularitzat l'impunitat.

El senyor CIERVA. Justament això és el que vull aclarir.

El senyor MUGA. Doncs sembla que és això el que està discutint, perquè no hi hagi altres responsables. (Grans rumors i protestes.)

El senyor CIERVA. Ja és el diputat que m'interromp, que sempre he defensat l'honor de l'Exèrcit.

El PRESIDENT. L'Exèrcit no necessita la defensa de S. S. El defensor el ministre de la Guerra i el Govern. (Bé a la majoria.) El senyor Sánchez Guerra interromp però no se'n sentí.

El senyor CIERVA. Al Marroc esteu fent una política funesta i amb això voleu fer com amb el de Barcelona, limitant la vostra actuació a replicar que no preneu mesures d'extermini com més se us demana. (Rumors.) L'autoritat militar fa el que vosaltres no sabeu fer. Llueu als tribunals generals tan prestigiosos com Vergara i Cavallari i deixeu fer aquestes campanyes contra els que nomenem impunitats.

Atenció de les responsabilitats no és sinó un episodi de la vostra vida ministerial. Abans d'exigir responsabilitats, cal que des del banc blau es proclami que són els culpables. Si no gosau dir-ho a no poder, feu de comptar amb el deure elemental d'advertir que l'assassinat s'estén per Espanya.

El CAP DEL GOVERN li diu que és una obsessió del senyor La Cierva que aquest Govern hagi de multiplicar els expedients electorals i que es trobi en bones condicions amb els conservadors. Jo no tinc cap culpa que el partit conservador tingui més arrel al país que no pas la fracció de S. S. i dist. d'una minoria més nombrosa.

Oblideu el senyor La Cierva perquè va pujar al poder aquest Govern dient que aprofitava una desgràcia nacional per assolir-lo. L'impunitat perquè el senyor Sánchez Guerra el deixà abandonar en vista de la divisió que s'incenia en el seu partit.

El senyor SANCHEZ GUERRA. Ja he explicat.

El marqués d'ALHUCERAS. Molt bé. Però no pot afirmar S. S. ni afirmar que nosaltres no haguem aprofitat el res per escalar el poder. L'ocupem perquè teníem l'obligació d'ocupar-lo, per no deixar abandonada la Corona.

L'obligació de responsabilitat és una prerrogativa de la Cambra, és

Les esquerres diuen que és involuntari. Hi aneu.

El senyor CORDERO. I S. S. ho fa. (Rialles.)

El senyor CIERVA. Nosaltres quan en ventem les perseguit, us preguntem en què somenau l'assassinat, calieu i pel mateix ens deu que busquem la impunitat.

Que no ens contesta S. S.? Doncs si començau impunitat S. S. pot resultar un calumniador.

(La majoria protesta iradament, demanant explicacions a l'orador.) —Deixeu-lo que es defensi, que és un home!

El PRESIDENT. Suposo que S. S. no haurà pretes fer la susceptibilitat de ningú.

El senyor CIERVA. De cap manera. És que es vot que no parli.

El PRESIDENT. El que es vol és que no ofengui a ningú.

El senyor CIERVA. Jo desitjo no ofendre a ningú, i per això dic que si voleu que això sigui un Parlament ho serà, però si voleu que sigui un pati de veïnats també ho serà.

(Gran escàndol.)

El PRESIDENT l'invita enèrgicament a què no seguís aquest vocabulari que molesta la Cambra. Ja que esteu un tant hàbil parlamentari pot dir-ho tot amb paraules que no molestin.

El senyor CIERVA segueix dient que el cap del Govern no ha de parlar en la forma que avui ho ha fet en contestar-li; puix està que se l'inclogui a la candidatura dels responsables, però que ho faci d'altres i no el president del Consell.

Acaba dient que seria bo que l'assassinat de tots els Govers, però no documentalment, sinó eugotològic.

El marqués d'ALHUCERAS també critica i diu que sempre que ha discutit amb el senyor Cierva s'ha vist de les seves propies mules.

Nega que hagi vingut al Poder amb impunitat, com el atribuïen el senyor Cierva, puix hauria estat ridícul.

També nega que el l'assassinat que l'expedient Picasso no portés al Senat la impunitat, el que feu fou senyal de confirmació i no res més.

Per més ferèstics admetem que ha oposat i més ferèstics admetem que ha adoptat i més ferèstics admetem que ha rebutjat, però no deixem de depurar les responsabilitats de tot hom. (Aplaudiments de la majoria.)

Cal depurar les responsabilitats, no amb el propi desitj de que no hi hagi, sinó perquè s'entengui que és la justícia que el país ha de veure i no pas el desitj de que no hi hagi.

Per més ferèstics admetem que ha oposat i més ferèstics admetem que ha adoptat i més ferèstics admetem que ha rebutjat, però no deixem de depurar les responsabilitats de tot hom. (Aplaudiments de la majoria.)

Se sospena el debat i s'acaba la sessió a dos quarts de nou.

SUPPLICATORI AL GENERAL PER INJURIES

Arabada la sessió del Senat s'han reunit amb el president els ministres de la Guerra i Gracia i Justícia i el Fiscal del Suprem, senyor Lladó.

Després d'un breu canvi d'impressions, s'ha convingut que fins la jurisdicció civil la que tramités la denuncia de la lletra del general Aguilera adreçada a En Sánchez Toca.

En un termini de quatre o cinc dies, el fiscal del Suprem elevarà el seu informe al Senat, demanant la concessió del suplicatori per processar al general Aguilera per injúria i calúnnia a un senador.

Aleshores el general Aguilera cessarà en la presidència del Consell Suprem de Guerra i Marina.

Sembla que el general Aguilera ha dit que ell no dimitirà ni deixarà el càrrec fins que la seva destitució aparegui a la "Gaceta".

LA CESSANTIA DEL GENERAL AGUILERA

S'assegura que demà el Rei signarà la cessantia del general Aguilera, aprofitant que demà li correspon al ministre de la Guerra desplaçar amb el Rei.

COM ES LLIURA LA LLETRA

Es coneixen detalls del procés seguit en l'assumppte de la lletra del general Aguilera.

Dissabte darrer, serien pròximament les nou del vespre, es trobava al seu domicili el senyor Sánchez Toca quan li fou anunciada la visita de l'ajudant de camp del president del Consell Suprem de Guerra i Marina.

El senyor Sánchez Toca, sorprès, respongué:

—Que entri l'ajudant de camp de l'Excellentíssim senyor president del Consell de Guerra i Marina.

EL PROBLEMA DE LES REPARACIONS

Prepara M. Stanley Baldwin un arranjament separat amb Alemanya?

Les informacions de la Premsa britànica :: Sorpresa al Onsi d'Orsay :: Les converses franco-belgues :: La preparació de la resposta al memoràndum anglès

El cardenal Dubois interpreta la carta del Papa

Londres, 3. — Diuen alguns periòdics que si Mr. Baldwin trobes difícil obrir d'acord amb el Govern francès respecte de les reparacions, prendria mesures per conciliar un arranjament separat amb Alemanya que assegurés a la Gran Bretanya el pagament d'una suma anual equivalent a la que la Gran Bretanya ha de pagar als Estats Units.

Als cercles on el quals es formula aquesta amenaça es creu que Alemanya acceptaria amb goig tal acord. En els mateixos cercles es creu com a molt probable que si Mr. Baldwin no hodes induir al Govern francès a examinar de nou la seva política a la Ruhr, la Gran Bretanya i els Estats Units podrien obrir conjuntament per demanar a França el pagament del seu deute. —Radio.

Londres, 3. — En els cercles autoritzats es declara que és prematur parlar d'una acció separada per part del Govern britànic. El primer que necessita el Govern abans de prendre una decisió respecte de la seva actitud és conèixer el punt de vista francès.

Respecte de la situació de la Gran Bretanya, es fa observar que aquesta té també les seves regions devastades sota la forma del seu comerç desorganitzat que no es reconstitueix.

L'opinió pública està impacient. Tot depèn del caràcter de la resposta francesa i no pot predir-se quin serà l'actitud de la Gran Bretanya si no s'arriben a conciliar els dos punts de vista. —Radio.

Paris, 3. — Al Quai d'Orsay es mostra gran sorpresa per les amenaces que impliquen per França les informacions polítiques de la premsa britànica, principalment de l'Observer i del Daily Mail. Es fa notar que això constitueix un mal començament de les converses que l'ambaixador de França, pròxim d'instauracions del Govern, celebra a Londres amb Lord Curzon, el qual té un passat a Londres amb el subsecretari d'Afers Estrangers.

Contestant a les afirmacions del Daily Mail, es diu que el Govern francès no sap que el Govern britànic hagi expressat el desig de tenir una contestació escrita al qüestionari sobre les reparacions. Pel contrari, el Govern francès ha manifestat, en les converses venudes per mitjà dels ambaixadors, que el sistema orat fe semblava molt més propi per resoldre les prò-

D'ORIENT

Els delegats aliats a Lonsana han lliurat la resposta col·lectiva a Ismet Paixà

Lonsana, 3.—Aquesta tarda ha estat lliurada a Ismet Paixà la resposta conjunta dels delegats aliats.

En la dita resposta es posa de relleu l'actitud conciliadora, adoptada respecte els turcs per les potències de l'Entesa i s'hi afegeix que els Govers aliats mantenen amb fermesa llurs punts de vista respecte la qüestió del pagament dels cupons i de l'evacuació. —Radio.

DE RUSSIA

Notícies de Moscou confirmen i altres de Ginebra desmenten la retractació del patriarca Tikhon

Moscou, 3.—El Patriarca de Rússia, monsenyor Tikhon, interrogat per un redactor corresponent de l'Agència Reuters ha confirmat els termes de la carta que dirigí recentment al Govern dels Soviets.

Es alega que renunciava totalment a la política, proposant-se consagrar la resta de la seva vida a la pacificació de l'Església russa. —Havas.

DE FRANÇA

El ministre de les Regions alliberades rep el xec de Barcelona per a la reconstrucció de Belloy

Paris, 3. — El ministre de les Regions alliberades ha rebut un xec tramès pel alcalde de Barcelona senyor marqués d'Alma, per valor de 500.000 francs, quantitat atorgada per l'ajuntament d'aquella capital per contribuir a la reconstrucció del poble de Belloy-en-Santerre, corresponent al Departament del Somme, record s'agraït i glorios de la gran batalla d'Arras aliat en 1915, i on les companyies estrangeres, juntes grates per voluntaris catalans, combatien heroicament, subcumbint en major part. —Havas.

EL TELEGRAMA DEL PAPA AL NUNCI DE MUNIC

Roma, 3.—El telegrama dirigit per el Papa al Nunci apostòlic

Després d'aquella entrevista, assabentat el comte de Romanones de la decisió del senyor Sánchez Toca de donar lectura de la lletra i donar-li estat parlamentari, va traslladar al senyor president del Consell de ministres.

En la conferència de tots dos presidents, després d'acordar el pla que havien de seguir, però que tots dos es reservaren de comunicar.

Des de les primeres hores de la tarda d'aquí l'assumppte en la sessió de la tarda es parlaria de l'assumppte d'Alhuceras. Sánchez Toca acediau per gran nombre de senadors i diputats.

Es arribar el senyor Sánchez Toca a esmentar el redactor, preguntant-li si estava a donar lectura de la lletra del general.

Després d'aquella entrevista, assabentat el comte de Romanones de la decisió del senyor Sánchez Toca de donar lectura de la lletra i donar-li estat parlamentari, va traslladar al senyor president del Consell de ministres.

En la conferència de tots dos presidents, després d'acordar el pla que havien de seguir, però que tots dos es reservaren de comunicar.

Des de les primeres hores de la tarda d'aquí l'assumppte en la sessió de la tarda es parlaria de l'assumppte d'Alhuceras. Sánchez Toca acediau per gran nombre de senadors i diputats.

Es arribar el senyor Sánchez Toca a esmentar el redactor, preguntant-li si estava a donar lectura de la lletra del general.

LA VAGA DELS TRANSPORTS

LA SITUACIO DURANT EL DIA D'AHIR

La situació del conflicte va seguir ahir igual que fins ara, sense que hi hagués cap variació important. Segons les referències oficials, van sortir de les diferents quadres 237 carros guiats per patrons i obrers no sindicats i soldats.

A la plaça de Palau van presentar-s'hi 16 carros de llucor que foren contractats tot seguit.

Al port es va treballar en la càrrega i descàrrega de nou vaixells carboners i 16 de mercaderies en general. En total hi treballaren uns 1.300 obrers.

LA FEDERACIO PATRONAL

Ahir a la tarda el governador Romà als periodistes la següent nota, pregant que la publiquessin:

"Ha vingut a visitar el governador el president senyor Molins i una comissió de la Federació Patronal, amb motiu de les manifestacions publicades ahir a la premsa sobre la vaga de transports.

Queda aclarit en aquesta conferència que determinats mitjans de alguns periodistes consignen no reflecteixen exactament les paraules pronunciades al Govern civil, manifestant a la vegada els representants de la Patronal el seu desig que es fes públic que tots els estaments afectats pel conflicte estan disposats a implantar les condicions de treball que s'han fet públiques en la carta que la Federació Patronal dirigí al capità general, així que la normalitat de les circumstàncies el nombre d'obres que acudin al treball, i, absolutament tots, els patrons estan disposats a contribuir a l'obra del restabliment de l'ordre i de la normalitat a Barcelona."

EL MITING D'AVUI

A les deu d'aquest matí se celebrarà al teatre Nou, del Paral·lel, l'anunciat miting organitzat pels obrers.

En aquest acte, en el qual prendran part diferents oradors, s'exposaran fórmules per tal d'acabar l'actual estat de coses i normalitzar la situació.

Després del miting els concurrents es dirigiran al Govern civil per fer remesa al senyor Portela de les conclusions que s'hagin pres.

EL GOVERNADOR DENEGA EL PERMIS PER A LA MANIFESTACIO

El governador va insistir ahir la tarda que no autoritzaria la manifestació que projectaven els obrers per a aquest matí, després del miting del teatre Nou.

Al vespre digué el senyor Portela que li havia estat demanat novament el permís i que ell l'havia denegat pels dos motius següents: primerament, perquè una manifestació en dia feiner interromp la vida de la ciutat, i en segon lloc perquè degut a la complicació de la qüestió social i política, podria donar-se el cas que, contra els desitjos i voluntats dels organitzadors, es barreassin elements estranys que donarien a la manifestació un caràcter diferent del que s'hauria volgut donar-li.

Això no vol dir que jo no rebi a una comissió més o menys de manifestants que vingui a portar-me les conclusions del miting.

El governador, referint-se a la convocatòria del miting que publicava a l' "Solidaridad Obrera", digué:

"Sombria que els obrers volen provocar fórmules per tal d'arribar a una solució.

Els patrons per la seva part han afirmat en la nota que els he donat aquest matí, que estan disposats a implantar les condicions de treball ofertes en la carta que adreçaren fa algun temps al capità general.

Això vol dir que encara que no hi hagi pau, si patrons i obrers estableixen unes condicions de treball de comú acord, encara que no hi hagi negociació intervinguda per l'autoritat ni pacte de cap mena, pot considerar-se el conflicte com solucionat."

PETICIONS

Ahir el matí va visitar al governador una comissió de comerciants i consumidors, presentant-li que s'havia de la Junta d'Obrers del Port que rebia als llocs de guarda i custòdia de mercaderies en atenció a les situacions circumstancials.

També va sol·licitar del senyor governador alguns despeses de carter i de correu, que li ha estat diferent.

El governador va oferir ocupar-se d'aquestes peticions.

EL CONFLICTE DE LA CATALANA DEL GAS I ELECTRICITAT

Ahir el vespre el senyor Portela en rebre als periodistes, digué que havia conferenciat amb els obrers de la Catalana i que sembla que hi ha bones disposicions per arribar a una promesa solució del conflicte.

El senyor Portela va fugir després de cometre el fet.

Les pèrdues es calculen en 200 pessetes.

LA GUARDIA CIVIL

Han arribat a aquesta capital més forces de la guàrdia civil, sota el comandament del tinent senyor Manuel Martínez Castañó i del alferre d'Agustí Muñoz López.

Abans d'ahir el vespre va marxar cap a Madrid el general inspector de la guàrdia civil, al qual van acomiadar a l'estació de França el governador senyor Portela i la major part de caps i oficials d'aquella cos.

ESCORCOLLS I DETENCIONS

Ahir, a la matinada, va observar-se gran moviment de forces de policia i guàrdia civil per les barrades de Sans i Sant Martí, entrant els guàrdies a tots els establiments que hi havia oberts escorcollant a tots els que trobava a dintre.

També eren escorcollats tots els que transitaven pels carrers.

Segons sembla, van practicar-se també alguns registres domiciliaris.

El governador digué ahir el vespre que en els dies escorcollats havien estat recollides moltes armes.

INCIDENT: UN HOME AGREDIT

Poc abans de les tres de la tarda d'ahir, Josep Soler Martínez, de 13 anys, jornal, anava a fer fer un haques, i en ésser al carrer d'Eusebi Planes, davant del número 19, li sortiren dos desconeguts i el maltractaren, un d'ells amenaçant-lo amb una pistola. Després, en acostar-s'hi gent, fugiren.

El Soler té una contusió al braç dret i una altra a la cara. Fou auxiliat al dispensari d'Hostafrancs.

PER LA GERMANA DEL NOI MIQUEL MEDIALLA

L'Aldaida, d'acord amb la Comissió de Govern Municipal, tenint en compte tots els antecedents necessaris, ha resolt obrir una llibreta dotal a favor de la germana del malaurat noi Miquel Mediavilla, assassinat mentre transportava escombries.

CRONICA SOCIAL

ELS CANDRENS DEL SINDICAT LLIUERE

La Junta d'aquesta Associació posa en coneixement de tots els seus associats que des del dia 1 d'aquest mes, fins al 31 del mateix, canviarà el carnet de tots els associats considerant el soci que durant aquest temps no el canviï fora de la nostra entitat i al mateix temps sense dret a la Germania de Vellesa i Invalidesa Múlia.

Les sardanes

COBLES DOLENTS

No cal ésser un iniciat ni molt menys tenir un temperament rufianament musical per comprendre que de Cobles n'hi han de bones i de dolentes.

Les dolentes ho son per dos motius, per constar d'elements deficientes i per manca d'assaigs, i les més de les vegegades per les dues coses juntes.

Una còpia amb una primera tenora que no s'afina, que té un só destremat, que no se sab el di de tenora o de tip, que no té el di, que respira allò on no té que respirar, etc. és una còpia que està condemnada a ésser dolenta. Tot això que hem dit de la primera tenora ho podem repetir per a la primera tiple, el primer cornet, el primer fagot, amb la mateixa conseqüència.

Si aquests defectes els tenen els segons instruments, la còpia està condemnada a no ésser bona.

Hem ja cregut que amb una bona tenora (bona tenora de vegades vol dir bona pa'mons, una bona tiple que fos capaç de tocar tota una sardana d'una sola buida sense tenir en compte el grau de vermetat de la cara del baix, i un fagot que sapigués recargar notes, ja es tenia la reputació de la còpia assegurada.

Doncs no, senyor; adés serà el flaviol que espilarà i farà riure, més tard, els cornets sortiran amb una desafinada com un gloriol a matines, i el contrabaix, si no el vegués dirien que no hi és. I encara més tard viadrán aquelles excuses: "Oh! tal sardana no la toquem però és necessària una segona tenora bona", o bé, "veurà, com que la segona tiple és insegura, no la toquem tal altra sardana".

Ca'drà, si, per damunt de tot, una tenora que canti no que fassi notes; ca'drà també una immòrbol tiple, un cornet, un fagot, però caldrà també una altra tenora, tiple i cornet, fagot i trombó. I sobretot posar força atenció en el flaviol i en el contrabaix, i no són pas aquests instruments per fer el paper de menegista, ben a l'arrem, prescindint d'ells i encara sentir més guirigalls.

I dicem també de bon començament que les cobles dolentes ho heren per manca d'assaigs. No és pas concebible l'equilibri d'un conjunt musical sense estudi, però com si l'entessin contra la veritat, hi han cobles que els seus elements no més es veu quan sou dalt l'entramunt a mig de la plaça, i allí els veurem tocar sardanes que feia molt temps no havien tocat, i encara més, que mai no havien tocat, i tot això ho faran sense el més petit escrúpul per posar el programa que "la venenada" de còpia tal tal estrenarà la sardana qual."

No anem pas a exigir a cada músic que ho faci millor del que ho fa, però que potser pobre home no sab fer-ho d'altra manera, però sí que els hi podem exigir que facin assaigs ben sovint quan menys (i això és molta benoventia), quan vulguin estrenar una sardana.

Sabem positivament que el fer assaigs no és cosa gens difícil (hi han moltes cobles que en fan) encara que a més de músic tinguin altres ocupacions, tenen temps sobrer per fer assaigs.

Sense aquest esperit de meliorisme, sense aquest desig d'estudi, una còpia està condemnada a fer-ho malament.

Mai per mai un defecte d'afinació, o de ritme, o de dicció podrà ésser millorat des de dalt d'un entramunt: caldrà, per això, l'observació, la discursió, l'ensaima, cosa que sols poden fer-se els assaigs.

Ens contem els vells, amb aquell ure del que conta una gràcia de joventut que hom no pot anar a esbrinar si és certa, que en els seus temps hi havia verdadera competència entre les cobles: "una, mostrava orgullós un primer fagot, que, vaja, allò era encrescor; l'altre, però, tenia un flaviol que tots e's començadors li dedicaven sardanes amb obligats de l'aviol."

Sembla que aquells temps s'han acabat; tenim cobles molt bones, però sense desig de demostrar-ho. Ja en parlarem un altre dia d'això.

Contentem-nos avui remarcant que si hi han cobles dolentes, aquestes són susceptibles de millora, per un sol esforç de voluntat individual i col·lectiva.

Tanmateix caldrà, reconèixer que ens hem flet en un terreny pedregós del que en podríem sortir amb un cop de tenors al cap o un contrabaix esbotat per fessura. Però, val, no serà tant.

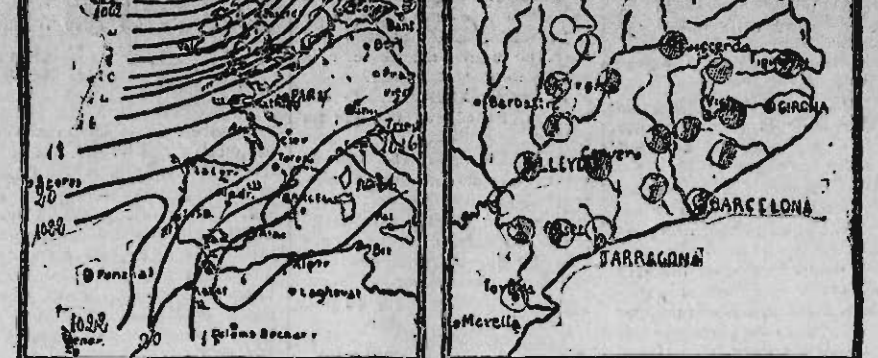
Journal de Barcelona

SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

Pla 3 de juliol de 1933

1. SITUACIO ATMOSFERICA GENERAL A LES 7 DEL MATI. — (Observacions d'Europa, Nord d'Àfrica i l'Atlàntic, rebudes per telegrafia aigua feta): Hi ha una forta depressió, amb vents forts del Sud-oest i algunes pluges a les Illes Britàniques. Les altes pressions es troben a l'Atlàntic, entre les Açores i Canàries. El cel és adol i boirós a les costes del Nord d'Espanya i temps generalment bo a la resta de la Península.

2. ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES 7 DEL MATI. — (Observacions de la Xarxa meteorològica catalana, comunicades per telègraf): En general el cel és mig-adol a tot Catalunya, amb bores calips a la Cerdanya, Plana de Vich i Gols de l'Ebre. En les darreres 24 hores s'han observat tempestes al Pirineu, amb pedregades lleugeres a alguns llocs de la Cerdanya.

3. VENTS SUPERIORS A BARCELONA. — (Son dades de l'atmosfera lliure a les 7 del matí): Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000, 3000. Direcció: E, LSE, SSE, WNW, NW. Velocitat en metres per segon: 3, 4, 9, 12, 15.

OBSERVATORI METEOROLOGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Hores d'observació: 7, 13, 19 hores. Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 762.7, 762.8, 762.3. — Termòmetre sec: 22.7, 23.8, 23.9. — Termòmetre humit: 19.0, 20.3, 21.2. — Humitat (centèsimes de saturació): 63, 73, 77. — Direcció del vent: ENE, S, calma. — Velocitat del vent en metres per segon: 2, 2, 0. — Estat del cel: quasi tapat, tapat, quasi tapat. — Classe de núvols: cirrus, cirrus-stratus; stratus-cumulus; cirrus-cumulus, cirrus-stratus.

Temperatura en graus centígrads: Màxima: 26.1. — Mínima: 19.2. — Mínima arran de terra: 17.0. — Oscil·lació termomètrica: 7.2. — Temperatura mitja: 22.8. — Precipitació alguna, des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data: 0.0 mil·límetres. — Recorregut del vent en igual temps: 101 quilòmetres. — Observacions particulars: boira.

EL CERCLE DEL LICEU I EL NACIONALISME

Una definició perniciosa o una tapinada innocua?

El nostre amic Manuel Massó i Llorens ha volgut, bonament, entrar al Cercle del Liceu, de la mateixa manera que fa temps havia volgut i ha aconseguit entrar a l'Automòbil Club de Catalunya i al Cercle Equestre. Això no pot estranyar a ningú, perquè el nostre amic és un home eminentment sociable.

Però ve't ací que alguns senyors dels que jueu sibilicament a l'ombrívola quietud de les "paixes", han vist un perill en l'ingrés d'En Massó i Llorens com a consoci. Sembla que l'honorable president del Cercle, el senyor Martí Olivares, natural de Molins, marqués de Rebalso, ha estat un dels que ha sentit més vivament aquest inexplicable terror.

A tots els reglaments que s'estimen hi ha boles negres i boles blanques per votar l'admissió o la inadmissió dels candidats a soci. Però, generalment, aquestes boles no existeixen o si existeixen estan arreconades i plenes de pols. En Massó i Llorens ha tingut la virtut de fer aparèixer aquestes boles reglamentàries. La seva admissió no ha estat una cosa senzilla com ho és ordinàriament l'entrada d'una persona com cal en una societat recreativa. Hi ha hagut votació secreta. I ha donat aquest resultat: 37 boles blanques contra 20 boles negres. Com que les negres valen per dues, el nostre amic Massó no pot ingressar al Cercle del Liceu.

Alguns socis que han votat a favor d'ell no s'explicuen l'abundor de boles negres i sospiten que l'omissió d'alguns tràmits reglamentaris hi ha contribuït notablement. Tenen el propòsit de promoure una junta general extraordinària i d'obtenir que novament sigui posada a votació la candidatura d'En Massó i Llorens.

Això, tanmateix, no ens interessa tant com el fet d'haver estat considerat com indecorable en el si d'una societat que no s'ha fundat per fer política, ni per establir dogmes de cap mena. No fa gaires mesos, els senyors Alexandre Lerroux, el regidor Rocha i Alfons Sala hi han trobat les portes franques. Amb quin dret o raó es rebutja En Massó i Llorens?

Els senyors de la beta negra són prou boca-molls per no callar el sentiment que els inspira. Diuen a tothom que els vol sentir que voten contra l'entrada d'En Massó perquè En Massó és un nacionalista massa radical!

I què! responem nosaltres—. Per quins set sous vol el Cercle del Liceu adjudicar-se la deliciosa funció de definidor patriòtic? Ha cregut necessari rebutjar el senyor Lerroux o el senyor Rocha perquè no són catòlics, o el senyor Sala perquè fa discursos dolents al Senat?

La neutralitat o bé és integral o bé deixa d'ésser neutralitat. Cal, cada dia més, que els cercles i clubs que no vulguin esdevenir sucursals de la Unió Monàrquica Nacional parteixin del principi que la majoria de llurs socis són catalans i que és catalana la terra que els amenta.

Entre les obres a estrenar d'autors nacionals figura l'obra en tres actes del vigorós dramaturg Juli Vallmitjana "La Maya", i una en tres actes del nostre poeta Josep M. de Sagarra, i les de teatre francès, teatre modern rus i teatre italià, els títols de les quals són "La muller de Claudi", d'En Dumas; "Gelosia", d'Arizbrachey; "Maternitat", d'En Bracco, expressament traduïdes per a les dites sessions, incloent-hi, ultra les estrenes, les obres del repertori que més exit ha obtingut. Seran posades totes per l'eminent director i primer actor Enric Giménez.

TIVOLI

Raymond, el gran Raymond, el rey de l'il·lusinisme, es troba a Barcelona després d'haver donat la volta al món cinc vegades, actualment en els principals teatres de totes les nacions. Però, Raymond abans de deixar la nostra ciutat, en nova tourné mundial, vol començar-se de Barcelona, i per això, d'acord amb l'empresa del Teatre Tivoli, ha organitzat quatre úniques funcions.

La primera, que constituirà una matinée aristocràtica dedicada a la més selecte de nostra bona societat, tindrà lloc dissabte, a la nit i el diumenge, 8, a la tarda i nit.

ESPANYOL

Acabada la temprada de la companyia Bergés-Santpere, la empresa d'aquest col·lectiu ha organitzat varies sessions cinematogràfiques per a donar a conèixer alguns "films" sensationals, l'exclusiva dels quals l'hi ha sigut concedida per imporr tants crases estrangeres.

Una de les pel·lícules, de veritable interès i emoció, que es prepara pel dia del debut és "El secret d'Orient" admirable projecció cinematogràfica en les quines meravelloses escenes de la qual, apareix condensada la vida exòtica oriental plena de dolor i de misteri.

Un altre dels "films" que té en cartera la empresa és el de "Landru", impresionada pels millors artistes francesos i un dels seus principals intèrpretes és M. Alice Monard una de les dones que visqué la tragèdia i que escapà de la furia homicida de Landru.

La temprada de cine al "Español" començarà diumenge vinent, dia 8, projectant-se "El secret d'Orient" i "Landru".

PALAU DE LA GENERALITAT

L'ESCOLA D'ISTIU

S'ostien ultimant els treballs d'organització de la setmana Final de l'Escola d'Istiu, en la qual hi prendran part aquestes quatre distingides mestres. Entre aquestes les senyores Pore Blasi, Tomas, Vicens, Joan Capella, Salvi Figarola, etc. A més a més hi haurà conferències a càrrec dels senyors Josep Junquera, inspector de Girona; Joan Capó, inspector de Balears; Artur Martorell, director de les Escoles Domènec; Carles Salvador, mestre de Bonassal (Castelló); i altres.

ELS BALLETS POPULARS A ANGLATELERA

A L'ESPAI CATALA I DANSAIRES DE "LA FALA"

No fa gaires dies que als jardins d'un dels col·legis universitaris d'Oxford, al "New College", vaig presenciar una gran ballada de "folk-dances". Més de dos cents estudiants d'ambdós sexes dansant ballets populars.

A la vegada que vaig viure l'emoció de consueud, la viva emoció que el dansar, o el contemplar la dansa tant sols, té la virtut d'enamorar-me, vaig tenir l'avinentesa de poder treure'n bones lliçons en profit de les nostres danses populars.

D'antuvi vaig reafirmar-me en el que he dit sovint referint-me a la sardana: la nostra dansa nacional és una delicadesa que vol ésser dansada sobre l'herba del jardí, peu nuu, i coronada de roses! Segonament vaig deduir que els anglesos—magrat la serietat i encarcament que se'ls imputa—han sabut reinventar els ballets antics donant-los un to més alegre i una execució més gràcil que a casa nostra. I en tercer lloc, que de la renaixença dels ballets a l'Anglaterra, se'n pot dir veritablement "revival" com diuen ells, mentre que a casa no se'n pot dir, encara, més que "catalogació dels ballets". De fet, s'ha cuidat únicament de recollir-los, salvant-los de la crema que diem, i després, conservar-los com les coses dels Museus.

De la primera dita, en deduirem, només, una amonestació per a aquells que dansen la sardana amb manca absoluta de fervor i de vegades amb el xorxa poca-solta. Els direm que, no solament existeixen aquest ocell meravellós, sinó que refusen la comunió en el plaer nuu i veritable que la dansa és en si.

De la segona consideració, en treurem en clar, que cal tornar al punt de sempre, això és, a remarcar que els ballets populars catalans s'han de treure de l'escenari i llevar-los l'etiqueta que avui porten de "absolutament per espectacles". Aquest fet, a la vegada que introdueix l'agitació i l'alegria que volen aquestes delicioses danses, ens menarà al tercer punt de les nostres reflexions, que és tant com dir: farà possible una renaixença dels ballets populars. Cosa que diu en paraules clares significa: renaixença d'aquestes danses en els costums actuals del nostre poble.

Amb les dues darreres clausules, no intento maldir de ningú ni de cap cosa. Jo sento una veritable devoció pels abnegats folk-loristes que s'han abandonat, amb transport religiós, al culte de les coses de la Pàtria. També servo una viva admiració pels dansaires que s'han donat, de cor, al cultiu dels ballets, puix, uns i altres, demostren un alt sentit patriòtic i una refinada sensibilitat espiritual. Amb tot, no puc deixar de transcriure que, al meu entendre, es pateix una equivocació en apreciar els diis ballets. No és prou important el seu valor plàstic, o millor coreogràfic, per fer-ne d'ells únicament un espectacle. Per aquesta raó veiem que, com a tal, no han reeixit ni mica. La joia de qualsevulla dansa—lleven-ne la dansa exclusivament d'espectacle—no és pels que guaiten sinó pels que dansen. Els ballets populars catalans van destinats, doncs, a captivar dansaires, no espectadors.

Els nostres folk-loristes han volgut captivar espectadors, i volen dotar els ballets d'una coreografia que no tenien, que no poden tenir pel seu caràcter purament espontani, senzill, els han carregat d'encarcaments, de coses estantisses que, franca ment, els fan semblar de fusta.

Si no ha estat aquesta la interpretació que s'ha donat als ballets, si s'ha volgut ja de bell principi conquerir dansaires, l'experiència ensenya que no se n'ha habut. Els anglesos en uns pocs anys han anat més enllà. Avui no tenen població una mica important que no posseeixi el corresponent grup de "folk-dancing" que, a manera dels "Foments de la sardana" de les nostres ciutats, van conquerint cada dia nous fervorosos.

La primera cosa que els han evitat ha estat aquesta mena de gelosia—pot ser fins a cert punt legítima, però perjudicial—que els nostres folk-loristes tenen pels ballets que ells han recollit. No sé si hi ha cap mestre de ballet a Barcelona, que no hagi patit aquesta mena de recel que els ha fet creure, equivocadament, que ningú més que ells entrenaria, i bé i fàcia executar com cal els ballets "seus". A l'Anglaterra, al revés, el primer que han fet ha estat crear mestres, i com a cosa natural, després de poc.

Cal, per tant que reincorporem els ballets populars al nostre poble. Cal que adoptem un pla anàleg. Cal que, despullant-los del to acadèmic, d'escola o d'escenari que ara tenen, els dotem de la gràcia i flexibilitat que requereixen; cosa que per si sols faran una vegada es dansin sense afectació, car la gràcia i la bellesa ja fa porten ells en si en la seva senzillesa ara una mica seriosa, ara una mica més enjogassada. No és tot u que els dansaires els executin com una mena de rutina u ofici, o bé que els ballin perquè l'esperit, en aquell moment donat, els demani aital esplai. No és tot u que els ballin amb el prejudici que els guaiten, o bé que ho facin am la il·lusió del fadri que ha entrat a la ballada per la puja de fer cortesies a una noia gentil i per poder viure una estona a la vora vora d'ella.

Aquesta naturalitat i senzillesa plena d'emoció, és el que s'ha d'anar a cercar. M'ha colpit de debò veure el tot planer amb què els dansen ací dalt. I això és més digne de nota en els ballets anglesos, la major part dels quals, més que danses són duets, actes cavallerescos, professors, passades, oficis, cerimònies i altres mites cèltics o druídies de bona cosa més estantissos que les nostres danses sovint de procedència mediterrània i més de dues voltes regalimants de sal àtica. Tanmateix prou podrien pagar els anglesos que pels seus ballets lingüessin la nostra coïa. I encara, una cosa importantíssima, ells no han pogut gosar el miratge d'una ballada en un poblet muntanyenc que conservés encara el costum. Es pot dir que a Anglaterra els balls d'aquesta naturalesa estaven extingit per complet. No és com nosaltres, que encara podem sobtar-los en algun dels nostres poblets, trenant i destrenant la seva gràcia, sota les acàcies i en el cel blau de les tardes febrores del diumenge.

Cal que aprofitem, doncs, la lliçó i ens emmirem en això que han fet i fan els anglesos tot i estant en desavantatge i no tenir l'esperit patriòtic tan flammejant com el nostre. Fora d'istiu, com a primer pas, introdueixi lligons de ballets en el programa de les escoles nacionals catalanes que patrocina l'A. P. de l'E. C.?

Josep Carner i Ribalta

La Música

LA REVISTA MUSICAL

En el número de juny de la Revista Musical Catalana, la interessant publicació que edita l'Orfeó Català, s'hi fa referència al següent extens sumari, completant-se el fascicle amb un bell suplement gràfic on es reproduïx la medalla i el petit commemoratiu de la primera audició a Catalunya de la Passió segons Sant Mateu, de J. S. Bach.

Sumari

"Ferran Sor", Alfred Rome. — "Nostra tasca, Parlament llegit en el IV Aplec de Germanor dels Orfeons de Catalunya, celebrat a Reus", Lluís Millet. — "Salutació als cantaires de l'Aplec de Germanor de Reus", Joan Llongueras. — "Des de Madrid", Josep Sabad. — "Des de Roma", Vicens Vilas. — "Un acte exemplar", Germà de l'Orfeó de Catalunya. — "Aplec celebrat a Reus". — Orfeó Català: visita de germanor de l'Orfeó Barriar. Festa íntima. — Concert de l'Avenç Igualadí. Concurs de compasacions musicals pels infants. — Catalunya: Barcelona. — Narra. — Necrològic.

En el número de juny de la Revista Musical Catalana, la interessant publicació que edita l'Orfeó Català, s'hi fa referència al següent extens sumari, completant-se el fascicle amb un bell suplement gràfic on es reproduïx la medalla i el petit commemoratiu de la primera audició a Catalunya de la Passió segons Sant Mateu, de J. S. Bach.

Sumari

"Ferran Sor", Alfred Rome. — "Nostra tasca, Parlament llegit en el IV Aplec de Germanor dels Orfeons de Catalunya, celebrat a Reus", Lluís Millet. — "Salutació als cantaires de l'Aplec de Germanor de Reus", Joan Llongueras. — "Des de Madrid", Josep Sabad. — "Des de Roma", Vicens Vilas. — "Un acte exemplar", Germà de l'Orfeó de Catalunya. — "Aplec celebrat a Reus". — Orfeó Català: visita de germanor de l'Orfeó Barriar. Festa íntima. — Concert de l'Avenç Igualadí. Concurs de compasacions musicals pels infants. — Catalunya: Barcelona. — Narra. — Necrològic.

En el número de juny de la Revista Musical Catalana, la interessant publicació que edita l'Orfeó Català, s'hi fa referència al següent extens sumari, completant-se el fascicle amb un bell suplement gràfic on es reproduïx la medalla i el petit commemoratiu de la primera audició a Catalunya de la Passió segons Sant Mateu, de J. S. Bach.

Sumari

"Ferran Sor", Alfred Rome. — "Nostra tasca, Parlament llegit en el IV Aplec de Germanor dels Orfeons de Catalunya, celebrat a Reus", Lluís Millet. — "Salutació als cantaires de l'Aplec de Germanor de Reus", Joan Llongueras. — "Des de Madrid", Josep Sabad. — "Des de Roma", Vicens Vilas. — "Un acte exemplar", Germà de l'Orfeó de Catalunya. — "Aplec celebrat a Reus". — Orfeó Català: visita de germanor de l'Orfeó Barriar. Festa íntima. — Concert de l'Avenç Igualadí. Concurs de compasacions musicals pels infants. — Catalunya: Barcelona. — Narra. — Necrològic.

En el número de juny de la Revista Musical Catalana, la interessant publicació que edita l'Orfeó Català, s'hi fa referència al següent extens sumari, completant-se el fascicle amb un bell suplement gràfic on es reproduïx la medalla i el petit commemoratiu de la primera audició a Catalunya de la Passió segons Sant Mateu, de J. S. Bach.

Sumari

"Ferran Sor", Alfred Rome. — "Nostra tasca, Parlament llegit en el IV Aplec de Germanor dels Orfeons de Catalunya, celebrat a Reus", Lluís Millet. — "Salutació als cantaires de l'Aplec de Germanor de Reus", Joan Llongueras. — "Des de Madrid", Josep Sabad. — "Des de Roma", Vicens Vilas. — "

Hi ha hagut molta repulsió, molta resistència que han acceptat reformes liberals i petits Els murgués. A més dels homes, alguns murgués a societat, altres murgués a la casa.

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

...pot posar el...
...podem dir de lletres...
...són fets concessions...
...són fets concessions...
...són fets concessions...

EL MILING

En acabar-se el miling el públic acompanya, amb el més gran entusiasme, els oradors fins a la vila, donant-se vigues a Catalunya i a l'Acció Catalana. Durant tot el dia continuà a Castelló d'Empúries. Pel servei de la patrulla que havia regnat durant el miling.

Com a fi de l'aplec es jugà un interessant partit de futbol i es dansaren sardanes.

AL CENTRE NACIONALISTA

En sortir-se de miling, després d'haver-se donat una entusiasta comiat als oradors d'Acció Catalana que marxaren, En Narcís Pla i Carreras, al qual el públic demana amb insistència que parli, dirigí la paraula als castellonens al Centre Nacionalista.

Després d'un breu parlament d'En Josep Borjas de la "Cuceta", En Pla i Carreras digué que havia vist amb alegria el seu onatge per les paraules dels homes d'Acció Catalana, d'aquesta entitat magnífica patriòtica.

Digué que aviat les injustícies que s'ha fet a l'Ajuntament d'aquesta vila seran esborrades, i que, per tant, cal pau entre ells en tornar les coses al seu lloc, perquè es pugui dir que l'Ajuntament popular és la compensació de tots els castellonens.

Acabà encoratjant-los pel camí de la llibertat de Catalunya recomanant-los generositat envers tothom.

En Pla i Carreras, en acabar fou ovacionat.

José Flor de Gracia

Organitzats per la Societat Obrera "El Artista" s'han convocat els Josep Flor de Gracia (any XV).

Una sèrie de tres premis ordinari n'hi ha 29 d'extraordinaris per a totes il·lustracions en vers i en prosa. Formen el Jurat qualificador Rafael Nogueras Oliver, president; Josep Burgas, Antoni Balcells Torrel, Martí Rebolots Barria, vocal, i Pere Queralt Tolosa, secretari.

Els treballs s'hauran de remetre a nom del secretari, al carrer de la Traversia de Sant Antoni, al local social, fins el dia 29 del mes que som.

Cambra de Comerç i Indústria de Barcelona

En la darrera sessió celebrada per la Cambra de Comerç i Navegació, d'aquesta ciutat, sota la presidència del senyor Joaquim Cabot i Rovira, aquest téu una relació circumstanciada de tota la seva actuació referent a l'estat social, econòmic i polític de Barcelona, particularment en el que toca a les reunions celebrades al domicili de la Corporació amb els presidents de gran nombre d'altres entitats, i al document lliurat, amb la signatura de setanta d'ells, al president del Consell de ministres, per tal d'exposar amb claredat quina és la situació crítica de Barcelona, gràcies al terrorisme que impera des de la trema anys, quines les seves causes i quins els seus remeis, fent constar el senyor Cabot que, ni a aquest document, ni al telegrama que anteriorment li adreçà, ni tan sols a una lletra anterior respectuosíssima sobre el mateix assumpte, i trasmesa d'endavant, s'ha dignat contestar el cap del Govern. La Cambra aprovà per unanimitat les gestions del seu president, donant-li un vot de gràcies per la seva actuació.

Els senyors David Ferrer i Amengual donaren compte de l'libre intervenció en l'Assemblea de Cambres de Comerç, Indústria i Navegació del Regne, celebrada a Valladolid durant els dies de l'1 al 14 de juny passat, per tractar de la situació financera de l'Estat, de la qüestió del Marroc i dels problemes tributaris que engendren i especialment de la reorganització dels serveis per aconseguir economies; de la desigualtat contributiva, de la inspecció de la Hisenda i dels impostos que graven les classes mercantils i industrials. Els senyors Ferrer i Amengual, després d'explicar a gran detall la tasca efectuada per l'Assemblea, la importància d'aquelles de les seves conclusions, el caràcter seriós, equitatiu, seriós, que tingueren sempre les seves discussions, l'estudi profund i conscienciosos que revelaren la major part de les seves conclusions i la solennitat que reves, migrat no haver assistit a la seva sessió de clausura, contra el que s'esperava, cap ministre, es referiren més especialment a l'acord pres, en vista d'un telegrama del senyor president de la Cambra de Comerç i Navegació de Barcelona, de sol·licitar amb energia al Govern que actués ràpidament i eficientment: acabant l'actitud d'abstenció d'autoritat i restablir l'ordre i la disciplina social en aquesta ciutat, i a les manifestacions en aquest sentit fetes al president del Consell de ministres en el moment d'èsser-li lliurades les conclusions de l'Assemblea pel Consell Superior de les Cambres de Comerç, Indústria i Navegació del Regne.

La Cambra acordà concedir un vot de gràcies per la seva tasca i les seves gestions a l'Assemblea de Valladolid al senyor Ferrer i Amengual, i adreçar com a compensació de gràties a la Cambra de Valladolid per les atencions que els donà, i a la Mesa de l'Assemblea i al Consell Superior de les Cambres, per la seva atenció quant

a l'extrem que s'acabà de fer especial referència.

El senyor Amengual explicà després les tasques de l'Assemblea i de la Junta Consultiva de Cambres, en les sessions que les dites entitats celebraren a Madrid després de l'Assemblea.

S'acordà interessar de la Direcció general de Duanes que es condonin els drets de magatzematge que devengueren a la Duana de Port-Bou les mercaderies destinades vers aquesta ciutat, durant els dies en els quals subsistís l'actual conflicte dels transports urbans. Així mateix s'acordà sol·licitar de les Companyies ferroviàries la condonació dels drets de magatzematge que els corresponguin, per rebre, apart els que s'apliquen per disposició del ministeri de Foment i que ja han estat condonats.

Foren aprovats dictàmens de la Comissió d'Expansió econòmica, Ensenyament mercantil i Comunicacions, relatius als propòsits expressats per una companyia estrangera d'implantar nous sistemes de comunicació a la xarxa telefònica interurbana i a una proposta de la Cambra de Comerç de Tortosa, encaminada a afavorir l'exportació d'oli d'oliva.

Igualment acordà la Cambra, a proposta de la Comissió aranzelària, adreçar-se al senyor ministre d'Estat exposant-li la conveniència de que tan aviat com sigui possible es denunciï el conveni de comerç amb França, per haver quedat provat, durant l'any que porta de vigència, que són tan exigües els avantatges que reporta a l'economia del nostre país, que no compensen ni amb molt els perjudicis que ocasiona. S'aprovaren altres dictàmens de la mateixa Comissió, relatius a la modificació de les disposicions de l'Aranzels sobre certificats d'origen per evitar les molesties i perjudicis que en l'actualitat ocasiona la regulació establerta; a la celebració del nou tractat de comerç amb Alemanya, respecte del qual s'acordà recomanar que no s'exgeixin drets exagerats a l'entrada d'aquells articles que no es fabrica al nostre país, i a la celebració d'un tractat de comerç amb els Estats Units, sol·licitant que, en negociar-se l'esmentat tractat, es tingui en compte la conveniència que s'acordin els drets d'entrada als Estats Units dels productes farmacèutics d'origen espanyol als que paguen els procedents d'aquell país que s'importen en el nostre.

Finalment aprovà la Corporació els termes en els quals hauria d'evacuarse l'informe sol·licitat pel Govern civil a una instància del Col·legi de Subhastadors públics, demanant l'aprovació del nou Aranzel i foren així mateix aprovats diversos informes i certificats emesos a petició de diferents jutjats i a cases comercials d'aquesta plaça.

Crònica Judicial

AUDIENCIA PROVINCIAL

VISTES DE CAUSES

A la sessió primera s'ha seguit al cas de Vicens López Fornés, per haver-se apropiat d'una motocileta que el seu propietari, Agustí Solé Ventura, li va donar perquè la custodís, valorada en 1.750 pessetes. Per al processat va demanar el Fiscal la pena de dos anys, onze mesos i onze dies de presó correccional, i una indemnització de 1.750 pessetes al perjudicat.

Els processats Julià Romero Rodríguez i Josep Campos Barrera, compareguts a la sessió segona, van entrar a l'establiment que al carrer de Jacint Verdaguer, de Terrassa, tenia el senyor Pere Salom, emportant-se'n una peça de tela de gabardina valorada en 187 pessetes, que fou recuperada. El Fiscal va demanar se'ls castigués a quatre mesos i un dia d'arrest major, per a cadascun.

ASSEMBLAMENT PER A

AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Nord. Desahucí. Sèneca Burruaga i altres, contra Tomàs Andreu.

Sala segona. Figueres. — Expedient. Casimir Jencou contra Carles Casade.

Mataró. Desahucí. Domènec Sanjuan contra Josep Valls.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Sessió primera. — Drassanes. Excepció a la rebuïda. Angel Pestal. Jurat. Tres orals per injúries contra el mateix Angel Pestal.

Sessió segona. — Mataró. Falsedats i evafia. Jaume Vinyals. Jurat. Assenyat per a dos dies.

Sessió tercera. — Dos orals per injúries i lesions, i un incident per falsedat.

Sessió quarta. — Un oral per lesions i dos jurats per delictes contra l'honestat.

Començat a la memoria del

carreter Almerà

El dimenge passat, a les onze en punt, a Horta, tingué lloc l'ofrena de la placa del carrer dedicat al Dr. Almerà, que és una irracionalitat de l'En Pere Mencheta. La comitiva era presidida pel tinent d'alcalde del districte novell el Dr. Josep Cararach, el diputat per Terrassa i president de l'Institut català d'Història Natural, Domènec Palet i Barbatol en representació del senyor Bisbe i del Capítol Catedral del Degà Dr. Pascual Llorens, de la família hi assistiren dos germans i un rebol de Dr. Almerà, don Artur Bojll i Poeh de l'A-

LA PUBLICITAT

cademà de Ciències i Arts de Barcelona, en representació de l'Alcalde i Ajuntament, de Vilassar de Mar, el Secretari i don Pere Julià, don Joan Olivé, president del Centre Català d'Horta i Santa Eulària, el senyor Vidal i Pomar de l'Institut de Sant Isidre i del Centre Moral Eulàric, el doctor Fraixes i Fraixes per l'administració del Hospital de Santa Creu, el senyor Puig i Esteve de la Protectora de l'Ensenyament català, el senyor Capdevila del Centre Autonomista de Dependents de l'Indústria i del Comerç, i altres personalitats de diferents corporacions culturals; d'entre els antics deixebles de l'homenatjat hi havia el Dr. Josep Rius i Cases catedràtic de la Universitat de Saragossa, el Dr. Vinyals de l'Acadèmia de Jurisprudència, el Dr. A. Vila i Nadal, catedràtic de Geologia de l'Universitat de Barcelona, i altres; a més una bona representació dels novells naturalistes, entre altres, el Dr. Rosar Zariquey i Alvarez, el senyor D. J. Marcel, M. Guerin. També s'associaren a la festa els veïns, d'un mofó especial don Florenç Garcia, senyor don Pere Massanyes, etc.

Aplegats que foren davant la casa número 34 de l'antic carrer de Molins, on hi havia un drap barrat que cobria la lapida, amb un pomell de flors ofrenat pels veïns.

El doctor M. Faura i Sans, Director del Servei del Mapa geològic de Catalunya, com a comissionat de l'Institut català d'Història Natural, donà compte de les adhesions ardues que a més de les indicades abans han sigut: la Secció de Ciències del Institut d'Estudis Catalans, Junta de Ciències Naturals de Barcelona, Club Municipal, el Museu de Ciències Naturals de Madrid, la Real Sociedad española de Historia Natural, amb una regular nombre de professors i particulars de Catalunya i forans, antecessors per l'obra realitzada per el doctor Almerà. Havia una ben documentada biografia del seu Mestre.

Al final la lectura fou molt aplaudida el deixeble predilecte del doctor Almerà.

Totseguit el senyor Domènec Palet i Barba, com a President de l'Institut català d'Histò-

ria Natural, exposà els mèrits científics del Dr. Almerà, recordant com ell, particularment, hi havia establert una bona amistat, col·laborant junts en els estudis estratigràfics del Vallès, desde la joventut, de quan encara era estudiant, essent-li deutor dels coneixements que havia assolit en Geologia; que per ço i per la representació que ostentava es creia doblement obligat a homenatjar un dels homes més eminents de la Ciència Catalana. Ciència que ell també ha conreat, sentint avui una especial satisfacció en fer l'ofrena de la placa commemorativa que els seus companys amb les corporacions i particulars adherits adreçen a la ciutat, cap i casal de Catalunya.

El doctor Cararach, conseller de la ciutat, manifestà com des del primer moment se compenetrà dels nobles sentiments que havien inspirat a l'Institut català d'Història Natural; i si bé els homes que es dediquen a la investigació científica no reben personalment cap usufruct, no obstant, són ells els que impulsen l'avenc dels pobles, i per això aquests, tard o d'hora, els correspon amb una manifestació de la gratitud i admiració de l'acte d'homenatge, pel que rememora, com a tinent d'alcalde d'aquell districte, la manifestació d'amor i admiració envers el mestre dels geòlegs catalans.

S'atansà el doctor Cararach a tirar la cortina barrada, deixant al descobert la placa commemorativa, entre grans aplaudiments dels que presenciaren la cerimònia. Essent llegida amb goig la inscripció gravada en lletres d'aurades: "Carrer del Doctor Almerà, cononge degà de la Seu de Barcelona. Savi creador de la Geologia catalana. Esmersà la seva laboriosa vida en l'obra del mapa geològic de la nostra Pàtria (1923) 1845-1910.

Pel president de l'Institut, el senyor Domènec Palet i Barba, fou rememorada l'assistència de les autoritats, representants de les corporacions i de tots els admiradors de l'Il·lustre patriarca; prenent comiat amb la satisfacció d'haver complert un deure sagrat perpetuant la memòria de l'eminent geòleg català.

La intervenció de València, ben entès que se n'ha dit massa i no s'ha fet encara res.

La Jovenut Valencianista acaba de publicar un manifest tractant del terrorisme, de la qüestió catalana i del Marroc.

En aquest manifest de primer es proclama el fracàs de l'Estat espanyol en la seva gestió a Catalunya i al Marroc.

Fa distincions entre les Il·lotes ocidentals i el terrorisme. Les Il·lotes occidentals "mal en cap banda han pres aquell calent, en el qual es remarca excel·lentment la manca d'autoritat i d'habilitat completada de la pitjor classe".

El manifest següent diu que l'Estat espanyol o ven amb bons ulls el terrorisme o no pot posar fi a una situació tan terrible. Per tant l'Estat espanyol no pot ésser ja l'arbitre de la tranquil·litat de Barcelona.

I "cal reconèixer a Catalunya les facultats de govern que reclama per atacar fermament aquesta malura del terrorisme i per resoldre els altres problemes de la seva vida interior".

La posició de la Jovenut Valencianista en la qüestió del Marroc no és completament abandonista. Al discurs de l'acte de març de 1938, el manifest es marcaren dins la Jovenut dues tendències. Una que defensava l'abandonament absolut, aliant que el Marroc no ens interessava com a nacionalistes, pa'x era un plet de l'Estat espanyol, i una altra que afirmava el contrari, per no ésser la Jovenut una entitat d'orientació separatista.

Prevalgué aquesta darrera i la Jovenut Valencianista en el dit manifest demana el desistiment de l'aventura del Marroc tal com se l'ha plantejada.

No existint l'obligació d'intervindre en gran escala, han de retirar-se les tropes, ocupant únicament amb tropes voluntàries les places de Ceuta, Melilla, Larraix i Tetuan, des de les quals i sempre a petició dels moros, es podria realitzar l'obra de civilització que l'Estat espanyol té assignada.

En el cas que també aquesta política francesa "simposaria la llibertat absoluta de tota empresa africana, amb donació dels tractats i cessant les possibles compensacions al l'intercanvi".

Finalment la Jovenut Valencianista demana que s'exgeixin les responsabilitats.

La Jovenut Valencianista, però, creu que la solució del plet de llibertat catalana l'ha de donar un nou plebiscit. L'aquesta orientació inspiada en els més purs principis democràtics, de per ara la darrera paraula s'ha dit.

Donna una acció "decidida i franca a fi que Catalunya assolís totes aquelles facultats indispensables que li manquen al seu governament interior".

Si l'Estat espanyol segueix negant el problema i no vol resoldre'l, la nostra diplomàcia—diu la Jovenut—hauria de recabar la solució, d'acord amb una nova manifestació de la voluntat de Catalunya.

La Societat Valencianista, però, creu que la solució del plet de llibertat catalana l'ha de donar un nou plebiscit. L'aquesta orientació inspiada en els més purs principis democràtics, de per ara la darrera paraula s'ha dit.

La Jovenut Valencianista, però, creu que la solució del plet de llibertat catalana l'ha de donar un nou plebiscit. L'aquesta orientació inspiada en els més purs principis democràtics, de per ara la darrera paraula s'ha dit.

La Jovenut Valencianista, però, creu que la solució del plet de llibertat catalana l'ha de donar un nou plebiscit. L'aquesta orientació inspiada en els més purs principis democràtics, de per ara la darrera paraula s'ha dit.

La Jovenut Valencianista, però, creu que la solució del plet de llibertat catalana l'ha de donar un nou plebiscit. L'aquesta orientació inspiada en els més purs principis democràtics, de per ara la darrera paraula s'ha dit.

La Jovenut Valencianista, però, creu que la solució del plet de llibertat catalana l'ha de donar un nou plebiscit. L'aquesta orientació inspiada en els més purs principis democràtics, de per ara la darrera paraula s'ha dit.

La Jovenut Valencianista, però, creu que la solució del plet de llibertat catalana l'ha de donar un nou plebiscit. L'aquesta orientació inspiada en els més purs principis democràtics, de per ara la darrera paraula s'ha dit.

ria Natural, exposà els mèrits científics del Dr. Almerà, recordant com ell, particularment, hi havia establert una bona amistat, col·laborant junts en els estudis estratigràfics del Vallès, desde la joventut, de quan encara era estudiant, essent-li deutor dels coneixements que havia assolit en Geologia; que per ço i per la representació que ostentava es creia doblement obligat a homenatjar un dels homes més eminents de la Ciència Catalana. Ciència que ell també ha conreat, sentint avui una especial satisfacció en fer l'ofrena de la placa commemorativa que els seus companys amb les corporacions i particulars adherits adreçen a la ciutat, cap i casal de Catalunya.

El doctor Cararach, conseller de la ciutat, manifestà com des del primer moment se compenetrà dels nobles sentiments que havien inspirat a l'Institut català d'Història Natural; i si bé els homes que es dediquen a la investigació científica no reben personalment cap usufruct, no obstant, són ells els que impulsen l'avenc dels pobles, i per això aquests, tard o d'hora, els correspon amb una manifestació de la gratitud i admiració de l'acte d'homenatge, pel que rememora, com a tinent d'alcalde d'aquell districte, la manifestació d'amor i admiració envers el mestre dels geòlegs catalans.

S'atansà el doctor Cararach a tirar la cortina barrada, deixant al descobert la placa commemorativa, entre grans aplaudiments dels que presenciaren la cerimònia. Essent llegida amb goig la inscripció gravada en lletres d'aurades: "Carrer del Doctor Almerà, cononge degà de la Seu de Barcelona. Savi creador de la Geologia catalana. Esmersà la seva laboriosa vida en l'obra del mapa geològic de la nostra Pàtria (1923) 1845-1910.

Pel president de l'Institut, el senyor Domènec Palet i Barba, fou rememorada l'assistència de les autoritats, representants de les corporacions i de tots els admiradors de l'Il·lustre patriarca; prenent comiat amb la satisfacció d'haver complert un deure sagrat perpetuant la memòria de l'eminent geòleg català.

La intervenció de València, ben entès que se n'ha dit massa i no s'ha fet encara res.

La Jovenut Valencianista acaba de publicar un manifest tractant del terrorisme, de la qüestió catalana i del Marroc.

En aquest manifest de primer es proclama el fracàs de l'Estat espanyol en la seva gestió a Catalunya i al Marroc.

Fa distincions entre les Il·lotes ocidentals i el terrorisme. Les Il·lotes occidentals "mal en cap banda han pres aquell calent, en el qual es remarca excel·lentment la manca d'autoritat i d'habilitat completada de la pitjor classe".

El manifest següent diu que l'Estat espanyol o ven amb bons ulls el terrorisme o no pot posar fi a una situació tan terrible. Per tant l'Estat espanyol no pot ésser ja l'arbitre de la tranquil·litat de Barcelona.

I "cal reconèixer a Catalunya les facultats de govern que reclama per atacar fermament aquesta malura del terrorisme i per resoldre els altres problemes de la seva vida interior".

La posició de la Jovenut Valencianista en la qüestió del Marroc no és completament abandonista. Al discurs de l'acte de març de 1938, el manifest es marcaren dins la Jovenut dues tendències. Una que defensava l'abandonament absolut, aliant que el Marroc no ens interessava com a nacionalistes, pa'x era un plet de l'Estat espanyol, i una altra que afirmava el contrari, per no ésser la Jovenut una entitat d'orientació separatista.

Prevalgué aquesta darrera i la Jovenut Valencianista en el dit manifest demana el desistiment de l'aventura del Marroc tal com se l'ha plantejada.

No existint l'obligació d'intervindre en gran escala, han de retirar-se les tropes, ocupant únicament amb tropes voluntàries les places de Ceuta, Melilla, Larraix i Tetuan, des de les quals i sempre a petició dels moros, es podria realitzar l'obra de civilització que l'Estat espanyol té assignada.

En el cas que també aquesta política francesa "simposaria la llibertat absoluta de tota empresa africana, amb donació dels tractats i cessant les possibles compensacions al l'intercanvi".

Finalment la Jovenut Valencianista demana que s'exgeixin les responsabilitats.

La Jovenut Valencianista, però, creu que la solució del plet de llibertat catalana l'ha de donar un nou plebiscit. L'aquesta orientació inspiada en els més purs principis democràtics, de per ara la darrera paraula s'ha dit.

La Jovenut Valencianista, però, creu que la solució del plet de llibertat catalana l'ha de donar un nou plebiscit. L'aquesta orientació inspiada en els més purs principis democràtics, de per ara la darrera paraula s'ha dit.

La Jovenut Valencianista, però, creu que la solució del plet de llibertat catalana l'ha de donar un nou plebiscit. L'aquesta orientació inspiada en els més purs principis democràtics, de per ara la darrera paraula s'ha dit.

La Jovenut Valencianista, però, creu que la solució del plet de llibertat catalana l'ha de donar un nou plebiscit. L'aquesta orientació inspiada en els més purs principis democrà

EL PARLAMENT ESPANYOL

AL SENAT EL SENYOR SANCHEZ TOCA A LLEGEIX LA CARTA QUE LI HA DIRIGIT EL GENERAL AGUILERA. PARLANT DEL PROBLEMA CATALA, EL GOVERN DIU QUE SOLAMENT POT SOLUCIONAR-SE RESPECTANT LA UNITAT DE LA PATRIA

AL CONGRES ES PARLA DE LES DETENCIONS DE BARCELONA I ES VOTA LA RESPOSTA AL MISSATGE DE LA CORONA. ES DISCUTEIX UNA PROPOSICIO DEMANANT EL NOMENAMENT D'UNA COMISSIO PARLAMENTARIA PER EXIGIR RESPONSABILITATS POLITIQUES PER L'ACCIO ESPANYOLA AL MARROC. LA INTERVENCIO DEL SENYOR LA CIERVA PRODUUEIX SOROLLOSES PROTESTES

Les responsabilitats

LA CARTA DEL GENERAL AGUILERA A EN SANCHEZ DE TOCA

Veus aquí el text de la carta que el general Aguilera ha dirigit al senyor Sánchez de Toca. Hi ha un membre que diu: "El president del Consejo Supremo de Guerra y Marina".

30 de junio de 1933.—Excelentísimo señor don Joaquín Sánchez de Toca: Muy Sr. mío: En el Diario de Sesiones del Senado, del jueves 28 de este mes de junio, he leído su discurso, en el que falta a la verdad.

En el que dice que el suplicatorio del general Berenguer no se le había mandado a usted, en aquella época presidente del Senado, con arreglo a las costumbres establecidas y por conducto del ministro de la Guerra, empleando adjetivos muy suyos.

Como esta maldad e usted va dirigida contra mí persona, como presidente del Consejo Supremo de Guerra y Marina, maldad muy en armonía con su moral depravada, he de manifestarle que la repetición de este caso u otro análogo me obligará a proceder con usted con el mayor rigor y energía que se merecen los hombres de su calaña.

Queda a sus órdenes, Francisco Aguilera. Su casa, Juan de Mena, 3.

EN BERENGUER DECLARA DAVANT EL JUTGE INSTRUCTOR

A dos quarts de deu del matí s'ha presentat, vestit d'uniforme, el general Berenguer, al Consell Suprem de Guerra i Marina, prestant declaració davant el jutge instructor, general Ayala, i el secretari relator, Angel Ruiz de la Puente.

La declaració ha acabat moments abans de dos quarts de dotze, negant-se el general Berenguer a fer manifestacions als periodistes.

ES COMUNICA EL PROCESSAMENT A EN CAVALCANTI

Abans de les dotze, el general Cavallanti ha arribat al Consell Suprem de Guerra i Marina.

El jutge instructor de la sumària pel complot de Tiza, general Bellos, i el relator don Josep Cabezas, li han donat lectura de l'ordre de processament, notificant-li que fins al dijous no acaba el termini per si volia demanar la revocació de l'auto de processament.

L'OBSESSIO DE LES RESPONSABILITATS

El tema de les responsabilitats ha absorbit l'interès polític i parlamentari de la tarda.

Així, els diputats i senadors han anat primerament a l'Alta Cambra per escoltar el que el general Aguilera. Després, els senyor Sánchez de Toca dignu sobre la carta que li trameté senadors i diputats han tornat al Congrés per presenciar la iniciació del debat sobre les responsabilitats.

El senyor Alcala Zamora, en arribar al Congrés, ha estat preguntat referent a si signaria la proposició dels liberals, perquè sigui denominada una comissió de diputats que emeti informe sobre la depuració de les responsabilitats.

—Jo—ha contestat el senyor Alcala Zamora—no conec la proposició, encara que, per les referències, veig que va més lluny d'on jo anava amb la potència que vaig defensar a la Cambra. Jo no soc home que canvi de criteri i continua pensant igual que llavors. Seguiré, per tant, el meu camí, sense oposar-me, és clar, a què els altres semblin més adequats per a la depuració de les responsabilitats.

A partir d'aquest moment l'esperació creix i l'interès queda pendent de que començara a discutir-se l'anunciada proposició incidental que havia de defensar el senyor Alvarez Valdes.

LA PROPOSICIO PRESENTADA AL CONGRES

La proposició sobre responsabilitats defensada aquesta tarda al Congrés pel senyor Alvarez Valdes diu així: "Al Congrés: Després de l'examen de l'expedient Píccasso, realitzat per una comissió del Congrés en la seva legislatura, les forces polítiques que avui ocupen el Poder, i a la signatura

ció de les quals responen els diputats que sotserien, varen sostenir que es podia atribuir a determinats components del Govern de juliol de 1921 una responsabilitat en l'enfonsament de la Comandància de Melilla, exigible en l'ordre polític; per, no compartint el criteri substantiat per altres representacions parlamentàries, les quals admittien la possibilitat que aquesta Cambra formulés al Senat l'acusació contra diversos ex-ministres de la Corona. Aquell Consell deixà de funcionar sense que arribés a pronunciar-se sobre les conclusions mantingudes pels elements liberals, i més tard va ésser dissolt.

constituït el nou Congrés, és innegable el deure d'un Govern que es vau assabir per la majoria dels diputats de procurar que es resolgué definitivament, responen els anhels de l'opinió pública, un problema de tanta gravetat.

Els diputats que sotserien proclamaren aleshores el seu absolut acord amb el Govern sobre la seva actitud. Afeixen amb tota sinceritat que si d'una part les manifestacions de l'opinió produïdes des que puja al Poder l'actual Govern revelen el desig de major concreció de les responsabilitats i assenyalen la necessitat que aquesta Cambra emprengui l'acció acusadora, d'altra part és evident que homes i partits que arribaren a una convenció i a unes conclusions pel coneixement de l'expedient Píccasso, honoràment no podrien modificar-lo per l'única raó d'ocupar posició diferent en la política.

Per això cap solament, perquè les demandes del país siguin satisfetes, pensar amb un major recull d'elements de judici, no limitant exclusivament a co que pel seu caràcter militar els requereix l'expedient que l'anterior Congrés examinà: el permetrà arribar serenament, si procedeix, a la imputació de responsabilitats concretes, susceptibles d'ésser portades en forma d'acusació a l'Alta Cambra, o a les altres declaracions que en altre cas hauria estat delinquit de la qüestió.

En la realització d'aquesta tasca serà exigible l'opinió del Govern, però ho serà igualment el criteri sencer i la col·laboració decidida de totes les forces parlamentàries.

En virtut de les raons exposades, els diputats que subscriuen tenen l'honor de sotmetre al Congrés la següent proposició:

Primer.—La Cambra eligirà directament una Comissió, composta de 21 diputats, els quals, en haver examinat tots els expedients, documents i dades que creguin necessàries, sollicitar del Govern i dels cossos col·legiadors, i després de practicar totes les informacions que jutgin convenientes, dictaminarà en el termini de vuit dies, sobre la procedència que es formulí una proposició d'acusació davant del Senat contra les persones que hagin contere responsabilitat amb motiu de l'acció d'Espanya al Marroc, o proposarà aquelles altres declaracions que entengui que el Congrés ha de pronunciar.

Segon.—Per al nomenament de la susdita Comissió, cada diputat podrà votar set noms en una sola candidatura.

Palau del Congrés, 3 de juliol de 1933.

Ramon Alvarez Valdes, Gascón i Marín, Josep Morote, J. Enrique Picó, Josep Rosado, Antoni Rodríguez Pérez i Manuel Casanova.

LA CESSANTIA DEL GENERAL AGUILERA

S'assegura que demà el rei firmará la cessantia del general Aguilera, aprofitant que demà li correspon al ministre de la Guerra despatxar amb el rei.

La qüestió del Marroc

AMDEL-KRIM I LA PRENSA MADRILENYA

Diu "El Debate": De font fidèlissima sabem que Abd-el-Krim, després del descalabre que sofríren les seves forces el dia 5 del passat mes, demanà un armistici, i la pau.

El cap benirruiguel ofereix lliurar el material de guerra que té al seu poder, no posar resistència a que s'ocupi el Marro, el Cab Quilates i Aydir, tota la badia d'Alhucemas; permet les instal·lacions a les cabes de les oficines de policia indígena i d'intervenció civil, i renuncia els seus somnis de proclamar la República rifenya.

Abd-el-Krim demana a canvi que se'l nomeni capdell del Rif, amb un sou que vinguiés a compensar-li dels perjudicis que hagi sofert en les seves propietats.

Fins aquí els nostres informes que reputem segurs.

El Govern no ha fet encara cap declaració oficial però les impressions que heu obtingut

ahir després del Consell, semblen confirmar les notícies precedents:

Diu "El Liberal":

Per informes particulars que ens moreixen gran crèdit ens ha arribat la notícia que com a resultat de les negociacions polítiques que inicià Dris Ben Said, i que seguia amb el Govern, s'ha sotmès Abd-el-Krim a Espanya en condicions que garantirien la pau a la nostra zona del Marroc.

Segons sembla, el cabdill-cap dels benirruiguels tornará a Espanya tot o material de guerra que s'apoderà durant el passat desastre, permetent-nos l'artillament i l'ocupació de la badia d'Alhucemas, a la punta d'Aydir i del Cab Quilates.

El Govern espanyol, per la seva part, farà el nomenament de capdell de la zona a favor d'Abd-el-Krim, o d'un moro de la seva família, per ell designat, comproment-se també a indemnitzar-li del cost del que importen els danys ocasionats a les seves propietats.

La notícia, no obstant les bones impressions que reflecteixen els ministres sobre la qüestió del Marroc, no ha estat confirmada oficialment.

SENAT

A les quatre comença la sessió, presidint el comte de Romanones.

Al banc blau, el president del Consell i els ministres de Gràcia i Justícia, Guerra, Finances, Instrucció pública i Treball.

Als escons, gran afluència de senadors, i les tribunes molt concorregudes.

PRECS I PREGUNTES

El senyor SANCHEZ DE TOCA diu que l'assumpte és greu i sense precedents que va a tractar l'obligació a una gran parquedat.

Dissabte al vespre—diu—vaig rebre, per conducta de l'ajudant del president del Consell Suprem de Guerra i Marina, una carta que vaig posar al coneixement de la Cambra. (Gran sensació.)

La carta, que té un membre del Consell Suprem de Guerra i Marina, diu així:

"He leído su discurso, en el que falta descaradamente a la verdad al decir que el suplicatorio para procesar al general Berenguer no fué enviado por conducto reglamentario; y esto está muy en armonía con su moral depravada. (Grans rumors.)

"La repetición de un acto análogo me obligaría a proceder en forma más enérgica, como merece un hombre de su calaña." (Grans rumors.)

Avui em limito a presentar aquest document a la presència de la Cambra.

El GENERAL VILLALBA.—Demano la paraula per defensar un absent.

(Grans protestes i veus de fóra!)

El PRESIDENT DE LA CAMBRA, amb gran energia.—No s'ha afés cap senador. El que està absent, ho està per la seva voluntat. Jo, en ús de les facultats que tinc, posaré l'escrit a mans del president del Tribunal Suprem. (Applaudiments.) Queda terminat l'incident.

El PRESIDENT DEL CONSELL es creu en la necessitat d'intervenir, no obstant les paraules últimes del comte de Romanones.

Declaro que el Govern considera molt lamentable aquest episodi i el lamenta com el que més.

Per avui em limito a aquesta declaració, i ja en són dies veurà que sap com i amb el seu deure.

El Govern es dona compte de la situació difícil que se li ha creat després de l'exposat pel president de la Cambra.

A la serenitat del senyor Sánchez de Toca, limitant-se a donar compte al Senat d'aquest document.

ORDRE DEL DIA

S'aprova l'acta.

Continua la interpellació del senyor Duran i Ventosa sobre el problema nacionalista de Catalunya.

El senyor SALA comença el seu discurs, molt difícil d'entendre, pels comentaris que en alta veu fan els senadors.

Durant molts minuts la presència és impotent per a restablir el silenci. Sembla que l'orador refuta els conceptes exposats pel senyor Duran i Ventosa, i diu que desitjaria que li expliquessin els cabdills del regionalisme català l'abast que tenen les paraules regionalisme, autonomia i nacionalisme.

El PRESIDENT: Segueixi S. S., que ja l'escoltaran.

El senyor SALA: Es que l'assumpte que estic tractant requereix, per la seva transcendència, l'atenció de tots.

Diu que és necessari que els regionalistes modifiquin no sols les paraules, sinó els procediments, evitant que sacerdots exaltats infiltrin en els cors dels nois idees atemptatòries a la unitat de la pàtria.

Aquests sacerdots falten descaradament a l'ur obligació i sobre això crido l'atenció del ministre de Gràcia i Justícia.

Bé que es defensí Catalunya i l'idioma català, però sense perjudici per a la unitat d'Espanya.

Si no ve aquesta preparació espiritual a què em refereixo, el problema català no tindrà solució possible.

Recordo, fent-se les seves, paraules del senyor Maura, dient que a Espanya el problema de la unitat nacional és una realitat latent i és necessari legislar sobre realitats i no sobre fantasies.

Requereix al Govern perquè exposi la manera com ha d'encarregar el problema català, que el continuu amenant problema espanyol.

Catalunya i Espanya, que és el mateix, tenen ànsies de pau i de justícia, i estem en moments que segons la decisió del Govern, la nau de l'Estat podrà naufragar o mantenir-se a flot.

Ofereix el seu modest concurs i demana que per estudiar el problema català s'uneixin tots per donar solució harmònica a aquest problema.

El senyor DURAN I VENTOSA: Creec que després de la resposta donada pel president del Consell al meu discurs, la interpellació per mi plantejada podria donar-se per acabada.

Jo entenia i segueixo entenent que el marquès d'Alhucemas havia ofert ocupar-se immediatament del problema català.

Considera impropiedat, encara que entra en el joc del sistema parlamentari, la discussió de minoria a minoria. Les discussions han de plantejar-se, al seu entendre, entre les minories i el Govern.

Nega que pretengui amb la seva intervenció plantejar un problema constitucional, encara que constitucionalment es pot tractar fins del separatisme, i confessa que no és separatista.

Considera una petita això de portar al Parlament el que els sacerdots inculquin més o menys accentuadament l'amor a Catalunya als nois. Del que sobre això ha dit el senyor Sala, jo no en tinc cap coneixement.

Referent a què explicui l'abast de les paraules regionalisme i nacionalisme, ho creu més propi d'un Ateneu, però si se'l requereix per a això, no té inconvenient a donar aquesta explicació.

El senyor PICAVEA: Aquestes explicacions les considero absolutament indispensables.

El senyor DURAN I VENTOSA explica doctrinalment l'abast de les paraules regionalisme i nacionalisme i afirma que Catalunya té totes les característiques d'una nació.

Es mostra partidari d'una solució d'harmonia, la qual cosa s'aconseguirà amb la bona voluntat de tots, puix està segur que si es tractés de certa manera de defensar Catalunya, aniríem units tots els que ens anomenem regionalistes o nacionalistes.

Es mostra desitjós de conèixer la forma en què el Govern ha d'encarregar el problema català, i prega al president del Consell que el més aviat possible exposi els procediments que ha d'usar per solucionar aquest problema.

El senyor SALA rectifica, congratulant-se del resultat que pugui tenir aquesta interpellació, en la qual el senyor Duran i Ventosa ha procedit amb tanta bona fe, i discutint ell també de bona fe, entén que s'ha donat un bon pas cap a la solució del problema.

Els regionalistes i els de la Unió Monàstica coincideixen en el nostre amor a Catalunya, però ens separa co que sempre havem defensat nosaltres: la unitat de pàtria.

No és una denúncia el dir en el Parlament que hi ha sacerdots a Catalunya que inculquen en el cor dels nois la idea que la salvació de Catalunya radica en la seva separació d'Espanya.

El senyor PICAVEA: Es que entenent que en aquesta separació radica la salvació d'Espanya.

El senyor SALA: El problema que assenyalo és d'una gran importància i el deixar-lo pot portar-nos a aquestes dissorts que hem vist patir a Irlanda.

No se sent satisfet de la definició que En Duran i Ventosa ha fet de les paraules "regionalisme" i "separatisme", més propi d'un Ateneu que d'un Parlament.

Insisteix en assenyalant la diferència que el separa dels regionalistes, i denuncia a aquests que s'apressin amb la major claretat al sostenir el separatisme, puix si és així han de confessar-se separatistes.

Exposa els seus desitjos que amb tot i defensant cadascú els seus punts de vista, col·laborin en aquest projecte de llei anunciat pel Govern per solucionar el problema català.

El ministre del TREBALL justifica l'absència del president del Consell per haver d'assistir a un altre debat plantejat al Congrés; però, el Govern ha de dir que ja el president del Consell va exposar fa dies, amb tota claretat, quin és el criteri del Gabinet; però ha d'advertir que encara no pot assenyalant una data fixa per presentar el projecte de llei ofert, perquè el Govern no vol que mai se l'acusí d'informalitat; però sí que vol dir que en el moment que el Govern fressi el canvi dels problemes més violenta que tots coneixem, estudiarà el problema català.

Procediment? No n'hi pot haver d'altre que els que estan dintre del règim constitucional; i he d'afegir que en tota solució que es cerqui al problema català ha d'estar en primer terme, abans que tot i sobre tot, l'interès de la pàtria, que és la unitat nacional, que el Govern considera intangible.

El senyor PICAVEA intervé breument per defensar l'intenció de les intervencions dels nacionalistes catalans.

Demana que es porti a la Cambra el projecte que concep el Gabinet del comte de Romanones; i sigui aquest o a l'altre el projecte que es discuteixi, té la seguretat que comptant amb la bona fe de tots s'arribarà a una solució harmònica, encara que la quantitat d'autonomia que es concedeixi sigui tan exigua com la que gaudeix la regió vasca.

El senyor DURAN I VENTOSA repeteix que els regionalistes volen procedir amb completa bona fe i sinceritat en les discussions, i amb aquests elements està segur que podria arribar-se a la solució del problema català.

Considera impropri d'un ministre d'un Govern de concentració liberal posar traves a les idees, i així en els presents moments no ha de dir-se i és perillós manifestar-ho.

Vivim en un sistema parlamentari, i aquest sistema no consisteix en fer discursos, sinó en atendre els problemes pendents de solució. A aquest propòsit vull dir que el Govern no té encara cap projecte de llei a disposició de la Cambra.

El MINISTRE DEL TREBALL.—Això és inexacte.

El senyor DURAN I VENTOSA.—No és exacte, senyor ministre, i ho demostra el que no figura en l'ordre del dia. Amb sis mesos no hauré tingut temps de preparar cap projecte de llei; què és el que heu fet, doncs?

Aquest no pot ésser el programa d'un Govern que es diu liberal. Comptem amb el Parlament, i no obstant, diu que no podedu atendre ara un gravíssim problema perquè esteu molt ocupats. Això no pot fer-se.

El MINISTRE DEL TREBALL.—Jo no he dit això.

El senyor DURAN I VENTOSA.—Ens direu que el Govern refusa assenyalant una data per a la presentació del projecte de llei referent al problema de Catalunya, ni tan sols posant endavant les vacances estiuenques? Això produiria necessàriament una grossa decepció, que sols podria evitar-se si en obrir les Corts el Govern presentés el projecte.

El MINISTRE DEL TREBALL insisteix en què tota solució que es doni al problema català ha d'ésser respectant la unitat nacional, i en això hom coincideix S. S., En Sala i el Govern.

El senyor DURAN I VENTOSA: No havem coincidit, perquè S. S. dona un sentit a una paraula i nosaltres n'hi donem una altra.

El MINISTRE DEL TREBALL: Doncs repeteixo que tota solució que aquest Govern i tots els governants espanyols conscients dels seus deures donin al problema, haurà d'ésser respectant la unitat nacional, que de bon principi declarem intangible.

Estranya que se'l requereixi per assenyalant una data per a la presentació d'un projecte quan se sap que això requereix prèviament la celebració d'un Consell de ministres.

El Govern té el fermíssim propòsit d'estudiar el problema català, i per això no regatejarà un moment.

Se suspèn el debat.

Es llegeixen alguns dictàmens de la Comissió d'actes, i declarada la urgència, s'aixeca la sessió a un quart de set.

CONGRES

Sobre la sessió a tres quarts de quatre, sota la presidència del senyor Alvarez.

Al banc blau, el ministre de la Governació.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Juren el càrrec de diputats els senyors López Ballesteros, Riestra i Limón.

PRECS I PREGUNTES

El senyor CERVANTES sollicita l'establiment d'una nova notaria al districte d'Alcanic.

El senyor IGLESIAS (Emili) es plan que els freres franciscans, que tenen a l'ur càrrec el convent de Sant Francesc, declarat monument nacional, estan realitzant veritables atemptatíes artístiques.

Demana després que es prohibeixi la cerca d'arrastament de la corda, perquè això originaria la ruina de més de deu mil mariners que a les costes gallegues viuen de la corda, la que amb aquestes arts d'escota la pesca, matant les cries.

Jura el càrrec de diputat el ministre d'Estat, senyor Alba.

El senyor CORDERO s'ocupa del passat conflicte del pa a Madrid, que les plantíes per la resistència dels fabricants a rebre el preu d'aquest article.

Fa un breu relat del seu origen i desenvolupament, fins arribar a la clausura de diverses fàbriques, per no reunir condicions tècniques i d'higiene, però ara ens hem vist sorpresos amb que aquestes fàbriques s'han obert sense que s'hi hagi fet cap millora.

Raons tècniques, no n'hi ha, però n'hi ha d'altres de caràcter polític.

Tot hom sap la forma com s'han desenvolupat les eleccions generals a Madrid i és natural que el senyor Sacristán, candidat de les classes mercantils, es comprometés, si triomfava, a aconseguir la reapertura d'aquestes fàbriques, cosa que, pel que es veu, ha aconseguit.

Celebra que en aquests moments prengui seient darrera del Govern el governador de Madrid.

El senyor NAVARRO REVERTER: M'hi assec, però aquí no sóc sinó un diputat i no puc intervenir.

El senyor CORDERO: Això depèn de la resposta que em doni el ministre.

Desitja saber quins motius hi ha hagut per ordenar la reapertura d'aquestes fàbriques, la que l'Ajuntament no ha emés informe favorable per a això.

El governador recorregué algunes fàbriques i pogué apreciar, com els que l'acompanyaven, les males condicions en què es trobaven. Com és que s'han tornat a obrir?

Aquest problema del pa és molt important per a Madrid, puix les mateixes autoritats han reconegut que és un problema patològic que necessita d'una enèrgica terapèutica.

Tracta després de l'afar del cementiri de la Patrialcal de Sant Martí, i parla de la deixadesa m que es troba, amb les parets esquerdes i les sepulcres al descobert, fins al punt que les despulles humanes estan de tal faiso confuses, que no se sap a quin cos pertanyen; la mainada, de vegades, juga amb les calaveres.

La culpa del que passa és dels ministres de la Governació, puix l'Ajuntament ha volgut mantes vegades traslladar aquestes despulles humanes als nínxols que ha construït en la nova necròpoli.

Ne l'Ajuntament fer una barriada que allí es molt necessària, i per a això cal que se li doni facilitats.

Pregunta al Govern de la concentració si està disposat a reedificar la injusta mesura que delix al carrer 230 empleats de Correus.

Sollicita l'expedient de la vaga de carters.

Pregunta després per què no s'han pagat comissions a persones que les guanyaren.

Demana un expedient de pagament d'un milió i mig de pessetes sense l'informe del Consell d'Estat.

Sollicita altres dades per poder tractar ampliamen l'assumpte del Cos de Correus.

Desitja saber per què no s'autoritza la celebració del Congrés de carters. Com que se sap la situació postal d'Espanya està un xic embolicada, i és necessari posar les coses en clar.

El senyor PRIETO diu que l'altra tarda s'ocupà de la detenció dels directores de la vaga del ram de transports de Barcelona.

Estima justificat que aleshores no estés anabant el Govern, però avui ja pot dir quelcom sobre el particular.

Sembla que el pretext de les detencions és el que s'han repartit unes fulles sedicioses a les casernes i la deserció d'un soldat; al qual s'anomena "el soldat desconegut". Suposa l'autoritat militar que aquestes fulles s'han imprès a la impremta de "Solidaridad Obrera"; això és inadmissible, ja que en aquest periòdic la màquina és rotativa i en ella no es poden imprimir unes fulles en octau com aquestes que s'han repartit.

El

